

Publicerad 2006-07-26 15:28 av virre

tankar, tårar, värme, koffein

I natt grät jag

sanningen skrev sig själv

i går natt när jag

var som en död

fast ändå levande

I natt grät jag över

vad jag inte blivit

som jag ville bli

att jag inte längre vet

var jag ska bli

I natt grät jag över de

förluster i mitt liv som

egentligen var oundvikliga

men ändå

I natt grät jag över

att jag inte finner min egen framtid

och bara orden gör så ont

påpekandena om var jag egentligen är på väg

skär in i mig och en del av mig längtar

Längtar efter smärtan och att ge

mig själv tillbaka till döds och

födelsens cirkulerande floder

ska överleva längtan och

låta livet vara kvar men varför

får jag inte ge upp än då

och en gång åter bli

till gödsel som väntat

mig hela livet har

döden väntat

och ljuset har valt

att lämna mig i sin gestalt

och jag är bara mörker och
tunga tankar

så som igår
så som idag
så som imorgon
så är allting ondska
och fullt ut hat

och mina tårar vill inte torka
förrän jag har blivit dömd till
frihet återigen

och ljuset blir sanningen
och jag blir det glädjande ljuset
och hatet slutar vara

och jag får stillsamt
återigen känna den
brännande kärleken i mig
slå bort mörkret
och ge mig ljus

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren virre med Poeter.se id #8274 innehar upphovsrätten